

Kirker eller boliger et uærligt slagord

Af sognepræst Axel Hjerlesen Horsens

Axel Hjerlesen

Saa bliverder igen raabt op om, at der skal bygges boliger, før der bliver bygget kirker. Et tidsskrift, der hedder „Verdens Gang“, men som ikke synes at være i trit med nutidens mennesker, kræver, at der ikke maa bygges een kirke mere, før der er boliger og institutioner nok. Der er behov for boliger, hospitaler, skoler, universiteter, plejehjem og meget andet hedder det meget rigtigt — men saa fortsæt

ter det: end lige netop kirker. Og der spørges: Ved man ikke engang, hvor faa der kommer i de kirker, vi allerede har for mange af ?

For at tage det sidste først, saa har de faa, der kommer i kirkerne, i løbet af de sidste uger givet omkring to en halv million kroner til sultende mennesker i udviklingslandene. Og da det vitterligt ikke er millionærer, der fylder kirkerne, men meget jævne mennesker, maa der nok alligevel have været en del mennesker i kirke i disse uger.

Der mangler ikke sten til boligerne

Saa har selv ministre fra samme parti som skribenten i „Verdens Gang“ atter og atter gjort opmærksom paa den kendsgerning, at der gaar ikke saa meget som en mursten eller en femøre fra boligbyggeriet, fordi man bygger en kirke i et kæmpesogn. Det er forskellige kvota, som penge og materialer tages af.

Og man ser, hvordan der ustandselig bygges nye bankfilialer, nye tankstationer, nye supermarkeder, nye kæmpetiskuertribuner, skønt man efter det førnævnte synspunkt ogsaa maatte protestere her og hævde, at hvis folk vil i banken, maa de søge ind til hovedafdelin-

gerne, eller hvis de vil handle, kan de gaa til de mange købmandsbu-

tikker, der findes i forvejen.

40.000 fik lejligheder

Hvordan forholder det sig iøvrigt med dette frygtelige ødsle kirkebyggeri, som paastaas at forhindre, at folk faar lejligheder at bo i ?

En by voksede med fyrretyve tusinde indbyggere, før der blev taget en ny kirke i brug. Og alle disse fyrretyve tusind mennesker havde faktisk taget over hovedet. Saa det kan ikke have været kirkebyggeriet, der bremsede boligbyggeriet.

Man har ogsaa visse erfaringer, naar man i sin tid blev præst ved et sogn med fjorten tusind indbyggere. Inden det blev delt, naaede det at vokse til femogtyve tusind indbyggere. Og folk boede virkelig i udmærkede to- og treværelses lejligheder af samme slags som den, præsten boede i. Det samme sogn viste da ogsaa sin forståelse for

For tiden er jeg præst i en by, hvor folkekirken ikke har faaet rejst kirker siden middelalderen, og byen er dog i aarhundredernes løb vokset fra to tusind indbyggere til knap fyrre tusinde i dag, saa det kan ikke være kirkebyggeriets skyld, at der er boligmangel. Ogsaa her har halvdelen af byens husstande allerede givet bidrag til den nye kirke, der skal rejses — saa indstillingen hos almindelige mennesker er lidt anderledes, end tidsskriftsskribenten tror.

Ansvar for, at man i dag er dobbelt saa længe om at opføre en etageejendom som for krigen, skal ikke placeres hos kirken. Det maa de sagkyndige hellere tale højt om.

Hellere give til boliger

Naturligvis er der altid nogle faa, der protesterer. Da man i en anden by samlede ind til en ny kirke — som er fyldt i dag — var der folk, der erklærede, at den slags ville de ikke give til. Men hvis vi ville samle ind til nye boliger, saa ville de med glæde yde deres bidrag.

Saa offentliggjorde vi i kirkebladet adressen paa byens social-filantropiske boligbyggeri — som havde kontor i sognet — og bad alle de paagældende om at indbetale det beløb, de altsaa ikke ville give til kirken, til billiggørelse og hurtigere færdiggørelse af huse for mindrebedemidlede. Hvad skete der? Da alle penge til kirken var samlet ind, var der ikke blevet afleveret en rod øre til det social-filantropiske boligbyggeri fra de paagældende. Deres hykleri var grundigt afsløret.

Endelig ved enhver, som kender blot en smule til kirkeliv, at de moderne kirker ikke kun er søndagskirker, som bruges et par timer en enkelt dag om ugen. Det er i allerhøjeste grad hverdagskirker, som bliver benyttet saa godt som hver eneste dag i ugen. De er nemlig alle udstyret med store og smaa menighedslokaler, hvor man samler en vrimmel af børn, unge, voksne og gamle. Undertiden er det led af de store landsorganisationer som FDF, FPF, KFUM, KFUK og deres spejdere, der lægges ud i yderkvartererne, undertiden rent lokale foretagender. Men kendsgerningen er, at ud fra de moderne kirkebygninger gør man uge efter uge noget praktisk for vort lands børn og unge, baade for deres legemer og for deres sjæle. Og de, der udfører arbejdet, gør det endda gratis, aar efter aar, og kirkegængerne betaler de andre udgifter ved trofast at møde op til bazarer o. s. v.

Saa de, der i dag protesterer mod moderne kirkebyggeri, er ikke blot kirkefjendske, men ungdomsfjendske. De protesterer imod, at der bliver gjort noget for Danmarks børn og unge.